

Publicerad 2008-04-07 09:14 av MinAndeNavigerarGenomEvigheten

Ser jag honom igen så.. nästa gång.. jag hade inte tid.. hade inga pengar.. JAG var viktig.. finns alltid annan som ger.. vill inte sticka ut.. någon kan se mig..

mannen i Lund (hur svårt kan det va)

i Lund en bit under jorden
på kalla golvplattor sitter
en man med gitarr i famn
leker vackert med handen
musik.. skön sång
skpar vågor av lugn bland stressande!
jäktande!

akta! jag ska fram! måste skynda. måste hinna. jag är viktig!

förseningar skapar klungor
otålig massa
stela miner
ingen ler
någon spelar upptagen med mobilen
men Sverige håller sitt grepp
och alla på sin höjd
ett litet suck kan pusta
kanske om extremt en tyst kommentar för egna öron ytra

mannen på golvet mellan spår 4 och 5
är den enda som ler
nickar och varma blickar ger
går förbi en gång och han ler
ger honom inga pengar för hans lugna spel
på vägen tillbaka han fortfarande ler
allt jag får för mig att ge
ett litet snabbt ryck i gipan
liten nick ala svensken jag är

på vägen hem jag undrar
tänk om det var jag
hur svårt kan det va
att bli som han..
Inte många som gav en slant
inte ryck i gipan eller nick

tänker alla så...

Han är bättre än jag på gitarr

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MinAndeNavigerarGenomEvigheten med Poeter.se id #21674 innehar upphovsrätten